INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

„FOTBALUL NU SE POATE BAZA DOAR PE MIUȚĂ“

NICOLAE GORGORIN

NICOLAE GORGORIN, unul din antrenorii centrului de juniori Progresul, este un nume vechi în fotbalul românesc. Fotbalist de valoare, din vechea gardă a Juventusului, **Gorgorin** s-a consacrat ulterior muncii cu juniorii, căreia i-a dăruit ultimii 25 de ani din activitatea sa. El a condus în repetate rînduri echipa națională de juniori, timp de 17 ani, a participat la organizarea a 20 de tabere de juniori și a fost prezent, în tot acest timp, în nenumărate acțiuni legate de munca cu juniorii.

Nicolae Gorgorin lucrează astăzi în cadrul unui centru de juniori care a făcut destul de mult, în ultimii ani, pentru tinerele noastre promoții de fotbaliști. Se spune, de altfel, că centrul de juniori Progresul are o valoare de excepție, care, dacă ar deveni regulă, ar rezolva una din problemele-cheie ale fotbalului nostru. Dar, să-i dăm cuvîntul lui **Nicolae Gorgorin**, printr-o întrebare „la alegere“.

— Ce este esențial în această muncă cu juniorii?

— Sînt multe lucruri esențiale care ne lipsesc, din păcate, dar cred că cel mai important este să vorbim puțin despre această categorie specială care se numește **antrenorul de juniori.** Pentru munca aceasta, cred eu, e nevoie de foarte multă pasiune. Dacă nu ai această pasiune, faci mult rău fotbalului.

— Este vorba de o pasiune specială?

— Este vorba de faptul că un antrenor de juniori e un altfel de antrenor. Sigur că e o mare bucurie să-ți vezi echipa cîștigînd, dar parcă e mai mare bucuria cînd ai descoperit un copil de talent, după ce ai cutreierat zile și nopți comunele din toate regiunile țării și după ce ochiul ți-a spus că puștiul spre care ți-ai îndreptat atenția e mai bun decît ceilalți două sute de pe islaz. În categoria aceasta, a pasionaților pentru copii, există cîțiva antrenori. Dacă mă uit la mine în curte, îl găsesc pe **Kluge**, îl găsesc pe mai tînărul **Cosma**, îi găsesc și pe ceilalți. Dacă mă uit în trecut mă gîndesc la prietenul meu **Traian Ionescu**, care a știut și el să-și rupă hainele prin trenuri în căutarea puștiului mai răsărit din alți două sute. Dacă n-ar fi fost **Traian Ionescu** să dea buzna în casa lui **Dumitrache**, și să ia copilul la fotbalul mare, poate că **Dumitrache** ar fi rămas și astăzi undeva jos. Dacă n-ar fi fost și alții, care să găsească o bucurie în drumurile la Popești Leordeni sau la Slobozia, în căutarea lui Cucu, Ciucu și Haiducu, fotbalului nostru i-ar fi fost și mai greu.

— Cum îți explici lipsa de pasiune?

— Cu pasiunea te naști. Dacă n-o ai, e greu s-o capeți. Și totuși, pasiunea se poate stimula printr-o mai mare cinstire a muncii antrenorilor de juniori. La noi, din păcate, antrenorii de juniori sînt în coada cozilor. Dacă muncești trei — patru ani cu un jucător, și-l urci în Divizia A, sal'tare taică... Antrenorul care-l capătă intră într-un alt regim de stimulare. În schimb, **tu** nu mai ai nimic. E adevărat, avem cîțiva antrenori care se gîndesc mai puțin la stimulentele materiale, ei avînd bucuria muncii împlinite. Alții, însă, au nevoie de un stimulent, pentru că meseria asta trebuie să trăiască. Și dacă n-o ajuți să trăiască moare sau se tîrăște.

— Se vorbește în ultima vreme despre o criză în selecția juniorilor, sau și mai bine zis, a copiilor.

— E adevărat. În ultima vreme, mai ales, se constată că fotbaliștii noștri sînt cam firavi pentru jocul de fotbal. Trebuie să recunosc că noi, antrenorii, cînd selecționăm un copil, ne uităm mai mult la îndemînarea lui și nu ne gîndim aproape deloc la constituția fizică a copilului. Aici e o hibă mare, nici vorbă. Bineînțeles că nu trebuie să cădem în extrema cealaltă și să alegem niște jucători cît teracota, care nu au nici o coordonare, dar e foarte bine ca juniorul îndemînatic să corespundă și din punct de vedere fizic. Îmi aduc aminte, cu mulți ani în urmă, Tănăsică de la Voința și Iosif Lupu de la Colentina mi-au adus doi copii, acolo la C.P.C.S. Copiii se numeau **Ștefan** și **Neacșu**, și erau tare neîndemînatici Antrenorii lor mi-au spus: „Ia-i bre, și dumneata, nea Gore. Nu e mare lucru de capul lor, dar poate că te ajută“. Acești doi copii, care nu aveau calități de îndemînare, dar care stăteau bine pe picioare, au ajuns, în cele din urmă, doi buni jucători de A. Și astfel, Ștefan al meu, pe care l-am primit în vederea unor munci auxiliare, a ajuns să joace cu Real Madrid, iar Neacșu a jucat ani în șir în prima divizie.

— Ce vrei să spui prin asta?

— Vreau să spun prin asta că e bine să cauți un băiat solid, care să-ți lase niște speranțe în îmbunătățirea îndemînării. Și e la fel de bine să renunți din capul locului la un titirez care le știe pe toate, dar care nu poate să rămînă decît cu astea, și cu încă nimic în plus.

— Ce te mai doare, nea Gore?

— Mă doare faptul că nu prea sînt condiții bune în activitatea asta cu juniorii. Terenurile pentru juniori sînt tare neglijate. La Progresul ne ajutăm cu micro-terenurile. Dar dacă te uiți la Rapid, le plîngi de milă. N-au pur și simplu unde să pună grupele de juniori. Apoi mai e vorba despre calitatea mingilor. Indiferent de îndemînarea pe care o au copiii noștri, această îndemînare trebuie lucrată pe o minge ca lumea, nu pe mingi care se depărtează de la rotund încă dintr-a treia zi de antrenament. În afară de asta, mai e și problema echipamentului pentru că fotbalul e o chestiune de plăcere, și dacă n-ai această plăcere, te lași de el.

— Cum lucrați la Progresul?

— La noi e foarte sever. **Kluge**, șeful centrului, nu admite nici un rabat. Noi știm că pentru fotbal e nevoie de un număr de ceasuri. Cele patru antrenamente săptămînale, plus jocul duminical, trebuie să adune un număr de ceasuri, fără de care nu se poate. La noi, la Progresul, copilul sau juniorul care, dintr-un motiv sau altul, lipsește la un antrenament, două, și nu adună ceasurile pe care le considerăm obligatorii, este exclus din centru. Și asta fără nici o discuție. Poți să fii oricît de talentat, dacă nu înțelegi să acorzi timpul necesar fotbalului, „îmi pare rău dar n-am ce face“.

— Și ce te mai doare, nea Gore?

— Mă doare că centrul ăsta al nostru de juniori, de la Progresul, n-apucă și el o echipă din care să se vadă mai bine munca noastră. Te doare inima cînd vezi că jucători ca **Beldeanu, Dumitriu IV, Dudu Georgescu, Năstase, Bartales** și mulți alții refac alte echipe, în timp ce Progresul n-are cum să-i țină. În ultimul timp, Progresul a dat drumul la destui juniori văzînd că nu poate să-și închege o echipă. Vă asigur eu că de **Marian Eparu** și de **Vasile Nignea**, care au ajuns la Dinamo, o să se audă mult. Și o să se audă de **Dragnea** și **Dragu**, care umblă pe la „naționala“ de juniori, și de **Libra**, care e pe la Satu Mare, și de **Bora** sau **Filipescu**, care fac tușa nu mai știu unde, pentru că Progresul n-a avut cum să-i țină, deși a crescut mai mult decît multe alte cluburi.

— Îmi spunea un antrenor dintr-o țară vecină că la ei juniorii au un campionat național în lege, exact ca echipele din Divizia A

— E nevoie de jocuri multe. E nevoie ca juniorul să simtă că-l doare sau că-l frige cînd joacă. Dacă joacă în fața unei arene pustii, progresul e mai greu.

— Cum e cu echipele de tineret-rezerve?

— Ar fi ele bune, dar parcă viața te îndeamnă să mergi mai mult cu juniorii. La echipele de tineret-rezerve, rezervele nu prea joacă sau... joacă în silă, iar tineretul se molipsește. Ca să fiu sincer, parcă ar fi nevoie de mai multă atenție la nivelul juniorilor. La urma urmei **cine e bun, e bun încă de la 19 ani.** Dacă o tot amînăm cu speranțele, pierdem vremea. Și dacă cumva, în această selecție aspră la vîrsta junioratului, se mai greșește cu cîte vreunul, atunci — cel nedreptățit, dacă are ceva de spus, găsește el o portiță prin care să revină în frunte. N-ai ce-i face. Așa e în viață, așa trebuie să fie și în fotbal. Dacă te pui cu cocoloșitul, nu faci bine.

— Crezi că se muncește bine cu juniorii din punctul de vedere al instruirii?

— Nu pot să generalizez. Dar se fac și greșeli. Cele mai multe vin tot de la selecție. Alegînd copii doar talentați, cu multă îndemînare, antrenorul nu trebuie să muncească prea mult. El contează pe îndemînarea copilului și se ocupă mult mai puțin de fortificarea lui fizică, deși acest capitol nu e mai puțin important decît îndemînarea. Acest criteriu de selecție care merge, în primul rînd, pe mîna îndemînării, are urmări și în structura lecției de antrenament. De foarte multe ori, și mai ales cînd antrenorul de copii sau juniori e un om lipsit de pasiune, fiind dispus doar să-și acopere formal orele de lucru, lecția de antrenament este o simplă miuță în care copiii se driblează unii pe alții, născocesc tot felul de șmecherii destul de ieftine și care nu mai sînt bune la nimic atunci cînd ajung mari, în fața unor apărări care nu-i iartă. Da... Trebuie să recunosc, în munca cu copiii și cu juniorii totul se reduce de foarte multe ori la o simplă miuță, în care minutele curg fără prea mult folos. Dar fotbalul nu se mai poate baza doar pe miuță. Asta este o realitate pe care nu o poate contesta nimeni.

— Ce-i de făcut?

— Cred că răspunsul e în tot ce am spus pînă acum.

Ioan CHIRILA

CU CITITORII ● DIALOG

FELICITĂRI PENTRU ÎNDRĂZNEȚI. „Sînt un vechi „microb“ al fotbalului — ni se... recomandă Vasile Predescu, din **Brad (Hunedoara)** — dar, pînă la cei 53 de ani, cîți număr (**mulți înainte, stimate tov. Predescu !**), n-am văzut încă o echipă de club românească să joace așa bine, să lupte cu atîta ardoare, ca Dinamo, în meciul retur cu Atletico, la Madrid. A fost o lecție de fotbal, o demonstrație de cum trebuie, de cum ar trebui de fapt, de acum încolo, să joace toate echipele noastre în competițiile internaționale, indiferent de faima adversarului. De ce n-a cîștigat, totuși, Dinamo această partidă? Pentru că, zic eu, doi dintre cei mai buni jucători ai săi, Dinu și Nunweiller, au fost foarte departe de ceea ce erau cu puțin timp în urmă. Nunweiller a obosit după atîtea mari eforturi făcute în ultimii 4—5 ani. Iar Dinu, ca mijlocaș, greșește prea multe pase, încît contribuția sa în fazele de atac este minoră. Cu Nunweiller și Dinu mai aproape de valoarea pe care o au, Dinamo ar fi putut învinge pe Atletico Madrid. Oricum, pentru ambiția cu care au jucat, campionii noștri merită sincere felicitări...“.

— Într-adevăr, Dinamo a jucat excelent la Madrid. Cheran, Deleanu, Dudu Georgescu, Dumitrache, Moldovan, Lucescu **au fost cei mai buni jucători dinamoviști, lăsînd o foarte bună impresie publicului madrilen. Înfrîngerea de pe teren propriu a cîntărit însă foarte greu în balanța calificării. Dar, dincolo de bilanțul general al celor două meciuri, confruntarea de la Madrid ne-a arătat încă o dată: 1. cît de inconstante sînt echipele noastre de club; 2. că putem totuși, mai mult, atunci cînd... îndrăznim mai mult.**

TOT DESPRE „11 METRI“. Penalty-ul, cea mai grea pedeapsă dictată de arbitru împotriva unei echipe, în timpul jocului, continuă să fie subiect de discuții contradictorii în marea masă a celor ce iubesc fotbalul. Despre o astfel de controversă ne scrie cititorul Ferenc Szasz **din Tulgheș-Harghita. „1. Dacă jucătorul care** se apropie de balon, pentru a executa penalty-ul, are voie să se oprească brusc și să lovească mingea după ce portarul a plonjat într-o parte? 2. Dacă lovitura de la 11 m poate fi executată de doi jucători: unul să paseze ușor înainte, iar celălalt să vină din afara careului și să șuteze la poartă? N-aș fi îndrăznit să vă scriu, dar discuția aceasta despre lovitura de pedeapsă a început să mă enerveze. Așa că numai un răspuns, negru pe alb, poate lămuri lucrurile“.

— NU și DA. Acestea sînt răspunsurile dictate de regulamentul de joc. Executantul **penalty-ului are voie doar să fenteze din mișcare pentru a-l deruta pe portar. A doua „variantă“ pusă în discuție este, însă, permisă. Numai că riscul ratării este mult mai mare, și, din această cauză, jucătorii o evită preferînd lovitura directă. Care și ea, de multe ori, nu-și prea atinge ținta.**

ȘAPTE AFARĂ, ȘASE ACASĂ! Constantin Sutiman **cunoaște foarte bine „povestea fotbalistică“ a actualului golgeter al Universității, Bălan, cu care, spune el „s-au petrecut lucruri curioase. La** un moment dat a vrut să se lase de fotbal, antrenorul Cernăianu spunîndu-i să se apuce să facă alteeva. Cu un an în urmă, cînd nu mai apărea în echipă, antrenorul N. Dumitrescu l-a solicitat pentru U.T.A., dorind să-l transfere pentru postul de fundaș central, în locul lui Lereter! Iată însă că, încet-încet, Bălan a fost introdus în teren, zece-cinsprezece minute și a marcat goluri de aur. Numai marcînd a reușit să se titularizeze. Și astăzi a devenit golgeter. Bălan are ceva din stofa lui Müller. Adică are simțul porții foarte dezvoltat. Ceea ce mi se pare semnificativ la el, e că joacă mai bine în deplasare, unde în acest campionat a marcat ȘAPTE, nu șase goluri, cum a apărut în clasamentul golgeterilor publicat de revista „FOTBAL“. Adică: un gol la Timișoara, unul cu Rapid, două la Arad, unul la Tg. Mureș și două la Bacău. În total șapte. Plus șase acasă, fac 13...“.

— Foarte adevărat. Vom face cuvenita rectificare. Sperăm însă că atacantul craiovean va face abstracție de această mică inadvertență și își va... continua ascensiunea spre titlul de golgeter.

SFĂTUITORI, PSEUDOSPECIALIȘTI... „Frecventez toate meciurile susținute, pe teren propriu, de C.F.R. Sighișoara — ne scrie Ioan Roth. Antrenorul echipei noastre, a sighișorenilor, este prof. Vasile Damian care se ocupă competent de formație, aflată în lupta directă pentru promovare. Cu atît mai surprinzător mi se pare mie, ca simplu spectator, atitudinea vicepreședintelui asociației, un oarecare tovarăș Sîrbu, care tot timpul se amestecă în treburile antrenorului, solicită schimbarea jucătorilor, strigînd și gesticulînd de pe marginea terenului în timpul meciurilor. Și antrenorul o proceda la fel cu... treburile tov. vicepreședinte?“.

— Invers nu se prea întîmplă. Sfătuitori și pseudospecialiști în problemele fotbalului se află însă pe toate drumurile. De ce n-ar fi unul și la Sighișoara! Bineînțeles, dacă lucrurile se prezintă așa cum ni le-ați relatat.

● PE SCURT ●

Alexandru Boticaș **(Tușnad — Satu Mare): Oricît am încerca să le... înghesuim, la „radiografia“ etapei nu mai încap și formațiile de tineret-rezerve;** Chiraș Vianor **(Mănești — Suceava): 1. Lui Nicolae Dobrin îi puteți scrie pe adresa clubului F. C. Argeș, str. Horia, Closca și Crișan nr. 15, Pitești. 2. Adresați-vă unei echipe de prin apropiere;** Günther Lanz **din Republica Democrată Germană (291 Perleberg, Berliner Strasse, Bahnwarterhaus) dorește să facă schimb de insigne cu cei interesați;** Sever Vatuiu **(Drobeta Tr. Severin): Vinovat este numai corespondentul nostru din Mediaș, care a transmis greșit numele autorilor golurilor Metalului în partida cu Gaz metan.**